Dissabte 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,1-10): En aquells dies, com que tornava a haver-hi una gran multitud i no tenien res per menjar, [Jesús] convocant els seus deixebles, els diu: «Em commou la gent, perquè ja fa tres dies que són amb mi i no tenen res per menjar. I si els deixo anar dejuns a casa seva, defalliran en el camí; i alguns d'ells han vingut des de lluny». I li respongueren els seus deixebles: «D'on podria algú saciar-los de pa aquí, en un desert?». I els preguntava: «Quants pans teniu?». I ells digueren: «Set». I ordenà a la gent que s'asseguessin per terra. I prenent els set pans, donant gràcies, els partí i els donava als seus deixebles perquè els servissin; i els van servir a la gent. I tenien uns pocs peixets, i, beneint-los, manà que els servissin també. I en menjaren, i quedaren saciats, i recolliren el que havia sobrat dels bocins: set paneres. I eren gairebé quatre mil. I els acomiadà.

I tot seguit, pujant a la barca amb els seus deixebles, vingué a la part de Dalmanuta.

© Albada Editorial / evangeli.net

«No tenen res per a menjar»

Mn. Carles ELÍAS i Cao
(Barcelona, Espanya)

Avui, temps d'inclemència i de neguit, també Jesús ens crida per a dir-nos que «Em commou la gent» (Mc 8,2). Avui, amb la pau en crisi, pot abundar la por, l'apatia, el recurs a la banalitat i l'evasió: «No tenen res per a menjar».

A qui crida el Senyor? Diu el text: «Convocant els seus deixebles» (Mc 8,1), és a dir, em crida a mi, per a no acomiadar-los en dejú, per a donar-los quelcom. Jesús s'ha compadit —aquest cop en terra de pagans— perquè també tenen fam.

Ah!, i nosaltres —refugiats en el nostre petit món— diem que res no podem fer. «¿D'on podria algú saciar-los de pa aquí, en un desert?» (Mc 8,4). ¿D'on traurem una paraula d'esperança certa i ferma, tot sabent que el Senyor serà amb nosaltres cada dia fins a la fi dels temps? ¿Com dir als creients i no creients que la violència i la mort no són solució?

Avui, el Senyor ens pregunta, simplement, quants pans tenim. Els que sigui, això és el que necessita. El text diu que «set», símbol per als pagans, com dotze era símbol per al poble jueu. El Senyor vol arribar a tots —per això l'Església es vol reconèixer a si mateixa des de la seva catolicitat— i demana la teva ajuda. Dóna-li la teva oració: és un pa! Dóna-li la teva Eucaristia viscuda: és un pa! Dóna-li la teva decisió per la reconciliació amb els teus, amb els qui t'han ofès: és un altre pa! Dóna-li la teva reconciliació sacramental amb l'Església: és un altre pa! Dóna-li el teu petit sacrifici, el teu dejuni, la teva solidaritat: és un altre pa! Dóna-li el teu amor a la seva Paraula, que et dóna consol i força: és un altre pa! En fi, dóna el que Ell et demani, malgrat que creguis que només és un poc de pa.

Com ens diu sant Gregori de Nisa, «aquell qui parteix el seu pa amb els pobres es constitueix en part d'aquell que, per nosaltres, volgué ser pobre. Pobre fou el Senyor, no temis la pobresa».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «"El partir el pa" pel Senyor significa la manifestació del misteri de l'Eucaristia. La seva acció de gràcies significa el goig que li causa la salvació del gènere humà. El lliurament del pa als seus deixebles, perquè el reparteixin, significa que ha donat als Apòstols l'encàrrec de distribuir a la seva Església el sosteniment de vida» (Sant Beda el Venerable)

- «Aquest miracle no va destinat només a satisfer la gana d'un dia, sinó que és un signe del que Crist està disposat a fer per a la salvació de tota la humanitat oferint la seva carn i la seva sang» (Francesc)

- «Fracció del pa, perquè aquest ritu, propi dels àpats jueus, fou utilitzat per Jesús quan beneïa i distribuïa el pa com a cap de taula (...). A través d'aquest gest, els deixebles el reconeixeran després de la seva resurrecció, i amb aquesta expressió els primers cristians designaran les seves reunions eucarístiques (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.329)